

TÖRÖKÖR

2012. augusztus

A törökóri gyülekezet lapja

„Íme, hatalmat adtam nektek”

„Mikor a hetvenkét tanítvány visszatért, örömmel jelentette: Uram, még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te nevedre! Ő pedig ezt mondta nekik: Láttam a Sátánt villámként leesni az égből. Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején, és hogy semmi se árthasson nektek. De ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.” (Lk. 10, 17-20)

Balássy András

A nyár a táborozások évszaka. Ebben az évben négy ilyen szervezetünk: napközis gyermektábort a templomban és a gyülekezeti házban, szabadtéri gyermek evangélizációt a Hős utcában, ifjúsági tábor Balatonalmádiban és gyülekezeti hétvégét Monoszlón. Az eddigi mérleg: öt nap, tizenöt gyermek, tizenkét munkatárs; öt nap, több mint hatvan gyermek, tucatnyinál több szülő, tizenöt munkatárs. A jelentkezések alapján még várható: négy nap, tíz fiatal, öt munkatárs; két nap, huszonegy résztvevő. Az átfedéseket figyelmen kívül hagyva is közel száz ember gyűlt és gyűlik egybe Isten Igéje körül egy olyan gyülekezetben, ahol a választói névjegyzékbe nyolcvanketten vannak felvéve, s ahol egy átlagos vasárnapon harmincheten fordulnak meg a templomban. Igazán örömteli. Hát még, ha az eddig lezajlott két alkalmunk egyes eseményeit is fel tudjuk idézni! Isten áldása valóban ott volt a gyülekezet szolgálatán.

Bizakodva indulhatunk tehát neki a következő kettőnek. Ugyanakkor Jézus szava arra emlékeztet bennünket: szolgálatunk mércéje sohasem a sikeresség, az eredményesség, a

számok. Ha feltesszük magunknak a kérdést: miért is csináljuk ezt az egészet? – akkor semmiképpen sem helyes válasz az, hogy a munka gyümölcse megéri a fáradozást. A keresztyén szolgálat ugyanis nem tarthat igényt a gyümölcse – az a Gazdái! A keresztyén szolgálat voltaképpen végbevívője maga Jézus, aki hatalmat ad az övéinek, hogy az Ő nevére messze fussanak az Ő elenségei.

Itt két fontos kérdés adódik. Az egyik: akkor mire való a szolgálat egyáltalán? A másik: mi közöm ehhez nekem, aki nemigen foglalkozom ördögök kiűzésével?

Kezdjük a másodikkal! A Krisztus küldő szavának való engedelmesség nem látványos tettekben, hanem a világos állásfoglalásban mutatkozik meg. Az e világban uralkodó bűn helyett mi Krisztus alattvalói vagyunk. Ez pedig befolyással lesz az étkezésünkre, a pénzkezelésünkre, az öltözködésünkre, a beszédünkre, a munkaerőkölszünkre, a családi életünkre, a szabadidőnk felhasználására, a szomszédsági kapcsolatainkra vagy éppen a társadalmi életről való gondolkodásunkra is.

Folytatás a 2. oldalon

GYÜLEKEZETI ÉLET

Május 27-én, a pünkösdi istentiszteleten, három tavaly és egy idén konfirmált: Fülöp Emese, Fülöp Levente János, Fülöp Attila Kartal, valamint Soós Balázs fogadalomtételére került sor. Kijelentették, hogy meg akarnak maradni Isten szövetségében, követni kívánják Krisztust, és róla vallást tesznek. Az Apostoli Hitvallás elmondásával megvallották a Szentháromság Istenbe vetett hitüket. Ígérték és fogadták, hogy Jézus Krisztus követői, református anyaszentegyházunknak egész életükben hűséges, úrvacsorával rendszeresen élő, szolgáló, és áldozatra kész tagjai lesznek. Azaz, ahogy nagytiszteletű úr értelmezte feladatukat, visszamutatva a Joel próféciáját idéző Péterre (ApCsel 2, 16-17),

A fogadalomtevők a gyülekezet előtt

legyenek valóban keresztyének, hirdessék nap, mint nap életükkel Isten üzenetét. Ott, és úgy, ahol, és ahogy a legnehezebb. A fogadalomtétel áldással, majd az udvaron, a napsütésben fénylő terített asztal mellett szeretetvendégséggel zárult.

Május 28-án nagytiszteletű úr az Egyesült Királyságban élő Papp Zsuzsanna és Clayton Reed gyermekének, János Claytonnak, istentiszteleten szolgáltatta ki a keresztség szentségét. A keresztség szereztetési ígését értelmezve (Máté 28, 18-20) rámutatott a János Clayton születésében az Atya teremő és gondviselő kegyelmére, a Fiú megváltó csodájára, s a szülők gyermeket formáló szolgálatában a Szentlélek megszentelő munkájára, amely szolgálat eljuttathatja János Claytont a szabad döntés lehetőségéig, hogy Isten Igéjét megismerve a gyülekezet színe előtt valást tegyen igaz és tiszta hitéről.

Május 30-án lezajlott az Arena Corner ellen indított perünk első tárgyalása. A bíróság döntése szerint az alperesnek bizonyítania kell, hogy minden kötelezettségének eleget tett, s ugyanakkor szakértőt rendelt ki a vitatott kérdések tisztázására.

Folytatás a 2. oldalon

Folytatás az 1. oldalról
(„Íme, hatalmat adtam nektek”)

Ennek a mindent átjáró uralomnak része a gyülekezetben végzett szolgálatunk is – a főzéstől az imádságon keresztül a tanításig. Mindezekben együttesen félreérthetetlenül mutatjuk meg a Jézus-hoz való ragaszkodásunkat és az ördöggel való szembenállásunkat.

Ami pedig nyilvánvalóvá teszi:

tulajdon szolgálatunk végső értelme a Krisztushoz fűződő bensőséges, bizalmi kapcsolatban rejlik. Erről tesz bizonyosságot, ebben erősít meg, ebben teljesít ki. A szolgálat látható eredményei pedig örömteli csodálatra indítanak. Lám, az én Uram nevére – aki számon tart, megbecsül és munkatársául fogad – még az ördögök is engedelmeskednek!

Isten tenyerén

Barnovszkiné Jenei Ibolya

Református családba születtem. Apai nagyapám a békéscsabai, anyai nagyapám a gyulai református egyház presbitere volt. Gyulán konfirmáltam, majd az általános iskola elvégzése után Budapestre költöztünk.

Édesanyám gyakran mesélt leánykori élményeiről. Segédként Budapesten dolgozott és a fasori gyülekezet ifjúsági alkalmait látogatta. Akkoriban az ifjúság lelki gondozását Dobos Károly tiszteletes úr végezte. Rengeteg élménye volt a közös alkalmakról, kirándulásokról. Azt képzeltem, (nem kevés illúzióval) hogy nekem is ilyen élményeim lesznek, ha Pestre költözünk. Hát nem így lett. A Róna utcai gyülekezetben nem volt hasonló korú fiatal, és néhány gyülekezetet látogatva sem találtam olyat, ahol az íge mellett barátokra is lelek. Diákként, később dolgozóként, máshol kerestem társaságot, a vasárnapi istentiszteletekre már csak rutinból jártam, és fokozatosan eltávolodtam Istentől. Szinte észre sem vettem, hogy megváltoztam. Ilyen lelki körülmények között ismerkedtem meg a férjemmel, ő katolikus, de nem gyakorolta hitét. Nem tulajdonítottam jelentőséget ennek, de örültem, hogy férjem beleegyezett a református esküvőbe.

Esküvő után Ózdra költöztem. Újra elvesztettem barátaimat és édesanyámtól is távol kerültem. Próbáltam beilleszkedni férjem környezetébe és elfogadni baráta-

Barnovszkiné Jenei Ibolya

it. Férjemnek volt egy 10 hónapos aranyos kisfia (László), akit szeretettel gondoztam. Később megszületett közös gyermekünk Zoltán. Az együtt töltött évek alatt rájöttem, hogy ez a környezet és az a közösség ahova a férjem jár nem alakítható. Teljesen más világ volt, mint amit eddig ismertem. Ekkor visszahúzódtam, és csak a gyerekekkel foglalkoztam. Férjemtől is eltávolodtam. Eszembe jutott a boldog gyermekkorom és rájöttem, hogy Isten nélkül az életem a teljes lelki megsemmisüléshez vezet.

Ekkor kezdtem újra szívből imádkozni, és éreztem, ha én el is hagytam Istent, ő nem hagyott el, végig velem volt, csak arra várt, mikor keresem újra az ő közelségét. Sokat imádkoztam, és egyre inkább nyilvánvalóbbá vált, hogy ilyen környezetben, és közösségben nem tudom a gyerekeket hitben nevelni. Ekkor döntöttem úgy, hogy a gyerekekkel együtt visszajövök Budapestre.

Folytatás a 3. oldalon

Folytatás az 1. oldalról
(Gyülekezeti élet)

A szakértő költségeinek fedezetét, 150 ezer forintot, felperesként nekünk kell megelőlegeznünk. A következő tárgyalásra szeptember 26-án kerül sor.

Június 2-án a Kassai Református Egyházközség valamint a Rozsnyói Református Egyházközség Reménység fesztiválra érkezett képviselői meglátogatták gyülekezetünket. Az előzetes kapcsolatfelvétel zavara miatt érdemi találkozóra sajnos nem kerülhetett sor.

Június 3-án nagytiszteletű úr Kiss Zoé Flórának, Horváth Melinda és Kiss Ernő leányának, szolgáltatta ki a keresztségi sákramentumát. Arra emlékeztette a gyermek szüleit, keresztszüleit, hogy az életpélda és a családi hagyomány a leghatásosabb nevelési forma abban a folyamatban, amelynek során a gyermek keresztyénné válik. Egyszersmind arra biztatta őket, éljenek a gyülekezet ígéretével és fogadalmával, amely szerint e kisgyermeket Isten népe imádságban hordozza és a szülőknek, keresztszülőknek minden segítséget megad ahhoz, hogy öt hitben neveljék.

Június 7-én ülést tartott a presbitérium. Napirendi pont szerint nagytiszteletű úr pótköltségvetést terjesztett a presbitérium elé, amire több okból is szükség volt. Először, mert a gyülekezet egyik tagjának jóvoltából, mint az már köztudomású, játszóhelyet rendezhetünk be a kisgyermekeseknek a parókia udvarán. A játszóeszközök használatba vételéhez beruházásra, homokozó létesítésére, a csúszda cseréjére, s az eszközök festésére van szükség. Erre a körülbelül 80 ezer forintot igénylő célra azonban nincs tervezett összeg a költségvetésben. Másodszor, mert a gyülekezet 204 ezer forint egyházkerületi segélyt, 60 ezer forint lelkeszi segélyt, 45 ezer forint missziói, és 75 ezer forint egyházmegyei normatív támogatást kapott. Megjegyzendő, hogy a költségvetésbe eredetileg beállított 150 ezer forint pünkösdi adakozás helyett az ülési időpontjáig csak 80 ezer forint gyűlt össze, reménység szerint ez elérheti még a 100 ezret. Harmadszor, mert az Arena Corner ellen indított perünk kirendelt szakértőjének díját, 150 ezer forintot előre ki kell fizetnünk. Dr. Nagy Sándor főgondnok úr, a kérdés előterjesztője bejelentette, hogy az összeget megelőlegezi. Pernyerés esetén ezt neki az eklézsia visszafizeti, pervesztés esetén a díjat céladománynak tekinti. Amennyiben a szakértői díj 150 ezer forintnál kevesebb lenne, a különbözetet pervesztés esetén is megkapja. Negyedszer, mert június 6-án este nagytiszteletű úr egy – a levélnyíláson át bedobott – borítékot, a borítékban pedig 720 ezer forintot talált a kapualjban. Főgondnok úrral közösen, egyházjogászokkal is konzultálva oda jutottak, hogy az összeget kivételesen nagylelkű, névtelen adománynak tekintik, és Isten dicsőségére bevételezik az egyházközség pénztárába.

Folytatás a 3. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Gyülekezeti élet)

A presbitérium a pótköltségvetést elfogadta, s úgy határozott, hogy az ismeretlennek, valamint a játszóhely megteremtését szolgáló értékes ajándékért jegyzőkönyvbe foglaltan, és a gyülekezet színe előtt is köszönetet mond. A testület külön napirendi pontként foglalkozott a homlokzat és a kapualj felújításának, valamint a torony megépítésének kérdésével. Előbbi az önkormányzatokhoz benyújtott pályázatok eredményétől, utóbbi a per kimenetelétől függ. Főgondnok úr a napirendi pont előterjesztőjeként bejelentette, hogy amennyiben a gyülekezet az anyagköltséget állja, a toronyépítés munkadíját dr. Töröcsik Frigyes vállalja. A presbitérium felkérte a toronybizottságot, hogy a munkálatokhoz készítsen ütemtervet, s úgy határozott, hogy a szabad pénzeszközök legyenek átcsoportosítva költségvetési tartalékba, mert a homlokzati felújításhoz szükséges önrész a kedvező pályázati eredmény esetén csak így biztosítható azonnal. A testület továbbá egyetértéssel fogadta nagytiszteletű úr javaslatát, hogy élve a 45 ezer forintos missziói támogatás lehetőségével júliusban indítsunk ötnapos klubot a Hős utcai gyerekeknek. A programot Varró Anita, a diakóniai év keretében nálunk is szolgáló nagyszalon-tai óvónő vezeti, közreműködik Pistayné Kelemen Éva, a Vasárnapi Iskola Szövetség munkatársa, valamint Dobos Ágoston és Kerekes Péter. A presbitériumot az a reménység vezeti, hogy a gyülekezet tagjai segítenek biztosítani a vállalkozás hátterét. Végezetül, némi latolgatás és időpont egyeztetés után döntés született a presbiterképzés ügyében is. Eerre első alkalommal október 13-án kerül sor.

Június 9-én nagytiszteletű úr vezetésével megkezdődött a frissen létesített játszóhely eszközeinek felújítása, használatba vételének előkészítése. Az egész napos munkában tízen vettek részt. A homokozó összeállítására, feltöltésére, a munkák befejezésére június 16-án került sor.

Június 17-én nagytiszteletű úr két család gyermekének, Kovács Zoltán és Kovács Andrea Krisztián, valamint Kovács Péter és Kovácsné Szőke Mariann Gergő nevű fiának szolgáltatta ki a keresztség szentségét. A keresztség szereztetési ígését kommentálva Jézus Krisztus ebben az ígében kijelentett, a bűnből, a halálból, a kárhozatból megszabadító, tanító és hitet adó hatalmát értelmezte. Ugyanezen a napon zajlott gyülekezeti délutánunk. Az eseményt Törökőri foglaltó eseményként tartjuk számon, mert a gyerekek ez alkalommal vehették birtokukba a nagylelkű adományt, az előző hétvégeken sok fizikai munkával a helyszínhez igazított játszóhelyet. S ahogy az már több éve lenni szokott, az átriumos udvar és a mediterrán időjárás is a szabad téri gyülekezés igényeit szolgálta. Mégis a templomtér lett a vidám és kötetlen találkozó igazi színtere.

Folytatás a 4. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Isten tenyerén)

Férjem két hónap múlva magával vitte Lacikát, így a két gyerek külön környezetben nevelődött. A későbbiek folyamán a két testvér minden iskolai szünetben találkozott, nagyon sok időt töltöttünk együtt, szinte minden szabadságom velük telt el. Közben vasárnaponként édesanyámmal felváltva kísértük Zolikát a Róna utcai gyülekezetbe gyermek istentiszteletre (később itt konfirmált). Nagyon szerettem ide járni, egy teljesen más gyülekezet fogadott, mint fiatal koromban, jó ismerősökre tettem szert és Kovács Mihály esperes úr prédikációi is a szívemhez szóltak. 2006-ban édesanyámat magához szólította Urunk. Hamvait a Fasori református templomban helyeztük el. Ettől kezdve, ha oda megyek istentiszteletre, és emlékezni, mindig úgy érzem, hogy együtt dicsőítjük Istent a tőle tanult szép énekekkel. Közben Kovács Mihály esperes úr nyugdíjba ment. Noha Zoltán fiam a törökőri gyülekezetbe járt, én talán még most is a Róna utcait és a fasorit látogatnám, így járnék templomba, ha nem jön el hozzánk Balássy András nagytiszteletű úr a feleségével, Hajnalkával. De eljött. Nagyon jól éreztem magam a látogatásuk alatt és ez kíváncsivá tett a törökőri gyülekezetre. A követ-

kező vasárnap már itt hallgattam Isten ígét. Rendszeresen keztem ide is járni, mert úgy éreztem, hogy ez a kedves családias közösség befogadott. Ma már szinte mindenkit ismerek a gyülekezetben és jó érzés ezzel a közösséggel együtt hallgatni az Igét, és a mindenki számára igazi lelki útavalót adó prédikációt. A Róna utcai gyülekezettől sem maradtam távol, megmaradtak a jó ismerősök, de mostanában csak gyermek istentiszteletre járok oda. Laci fiam ugyanis közben megnősült, a munkája Budapestre szólította. 2006-ban született egy ma már nagyon cserfes, minden iránt érdeklődő unokám: Marci. Mivel a szülők ateisták, Marcit én próbálom, és a Róna utcai óvodások közössége Istennel megismertetni. Szeret velem jönni, már barátai is vannak és élvezi a foglalkozásokat. Remélem, és hiszem is, lesz mire visszaemlékeznie, amikor majd később arról dönt, hogy akarja-e Istent követni. Ami rajtam áll, megpróbálom. A többi Isten dolga. Akinek csak hálával tartozom, hogy soha nem hagyott el, végig vezetett életemen, hogy ma is úgy érezhetem, a tenyerén hord.

És hát végül mi mást mondhatnék, mint amit kedves énekelem, a 274. mond: „Ki Istenének átad mindent / (...) / Az nem fővényre épített. // (...) / Ki benne bízik és remél, / Az mindörökké Véle él.”

József a gyerektáborban

„Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet vagytok.” (1Péter 2, 9)

Barabás Ildikó

Az idei gyerektáborban Egyiptom világába utaztunk, és József viszontagságos életével ismerkedtünk. Vagy ő jött el hozzánk? Merthogy találkoztunk vele. A templomtér lett a trónterem. Itt gyűltünk össze dicsőítésre, a történet meghallgatására, Józseffel való találkozásra. Ebéd után, a mese és

a pihenés helyszíne is a trónterem volt. De a legkisebbek, a szakácsok is itt kaptak helyet. Na, nem a főzésre, hanem a korosztályos elmélyítésre. A gyerekkerem átalakult könyvtárrá, ahol az írások szorgoskodtak, tanultak. A pincében lévő klubhelyiség, az őrszoba, a legnagyobb helyszíne volt. A kert, a palota kertje, a játékok, a kikapcsolódás, a hintázás, a homokozás és néha a napi feladat helyszínéül szolgált. Isten csodálatos színskáláját voltunk hivatottak mindannyian mutatni, látni és érezni.

Folytatás a 4. oldalon

TÖRÖKŐRI 3

**Folytatás a 3. oldalról
(József a gyerektáborban)**

A mesét is árnyjátékkal játszottuk el, a színek és fények, hangok és mozdulatok finom játékával.

József, akivel édesapja, Jákób, kivételezett, és akit cifra ruhába öltöztetett, álmokat látott. Álmainak elmondása azonban rossz vért szült. A testvérei összefogtak ellene és gondolván, hogy emberi erővel megghiúsíthatják Isten terveit, Józsefet kútba vetették. Találkoztunk is ezzel a Józseffel, aki több ezer év távlatából utazott hozzánk, hogy elpanaszolja sorsát.

Megtudhattuk tőle, hogy Istenhez való hűsége szabadította meg a kútból. Igaz, rabszolgának vet-

börtönbe került. Istennek ezzel is terve volt: eljuttatja a fáraó elé, akinek szintén megfejtí álmát. A fáraó után ő lesz a második ember Egyiptomban, a hét bő esztendő alatt gondoskodik a gabona és más javak felhalmozásáról. Az ezt követő hét szűk esztendőben e javak szétosztását is József végzi. És így, e minőségében találkozik ismét testvéreivel, kipuhatolja, hogy bizony ők is megváltoztak a hosszú évek alatt, és végre felfedi magát. Álmai valóra válnak és a család boldogsága is teljes lesz. „Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak nevezetnek.” (Máté 5,9)

A viszontagságokat mi magunk, főpapok is megéreztük. Sok veszteség, változás ért minket

Ő a fény, mi színei – énekeltük és hirdettük boldogan

ték meg. Isten segítségével azonban megfejtí a főpohárnok és a fő-sütőmester álmát.

Amikor három nap múlva valóra válik álomfejtése, sorsa felemelkedést hoz. Potifár házába kerül, akinek bizalmát megnyerve, a ház mindenese lett. Hazug vádaskodás miatt viszont ismét

4 TÖRÖKÖR

a hét folyamán, de hitünk megtartott és a tábor utolsó napjára szervezett akadályverseny is jó hangulatban zajlott le. Hiszem, hogy nem maradt olyan felnőtt, fiatal vagy gyerek, akit Isten személyesen ne érintett volna meg! Ő a fény, mi színei – énekeltük és hirdettük boldogan.

**Folytatás a 3. oldalról
(Gyülekezeti élet)**

A bogrács előtt Neszt Géza

Részint a bensőséges áhitat, és az énekkar szolgálata, részint az egymás mélyebb megismerését szolgáló játékos, majd a nem kis felkészültséget igénylő szellemi játékok, végül pedig a Neszt Géza és segítői által főzött és feltálalt fantasztikus bográcsos pásztor-raguleves miatt. Az emlékezetes délutánt megtisztelte Czanik Péter nagytiszteletű úr és felesége is. (dNS)

Június 28-án lebetonozták a torony alatti belépőt. A balesetveszélyt megszüntető munkálatok a szelfogóban folytatódnak.

Július 2-án a gyülekezet épületében kezdődött meg a templomteret is hasznosító, immár hagyományos nyári napközis gyermektáborunk. A foglalkozások reggel nyolctól késő délutánig tartottak, a napokat átszövő bibliai történet hőse ezúttal Jákób fia, József volt. Az énekekkel, játékokkal, feladatokkal, sportfoglalkozásokkal teljes tábor július 6-án zárult. Beszámolónk balra olvasható.

Július 7-én Oláh Sándor Mátyás és Beniczky Klára jelent meg templomunkban az Úr asztala előtt, és kérte házasságukra Isten áldását. Az igehirdetés után, amelyet nagytiszteletű úr 128. zsoltárunk második és harmadik versszakából bontott ki, elhangzott a házassági eskü, a hozzá kapcsolódó rövid lelkipásztori intelme, a hálaadó és könyörgő imádság, a közösen mondott Miatyánk, s végül az apostoli áldás.

Július 15-én, istentisztelet után, a presbitérium rendkívüli ülést tartott. Erre azért kellett a testületnek sort kerítenie, mert a játszóhely kialakítása, az eszközök felújítása a magasabb szállítási költségek, a geotextil és a felhasznált deszka ára miatt a tervezettnél, 80 ezer forintnál többre, 150 ezer forintba került. A testület jóváhagyta az énekkarnak szánt énekeskönyv megvásárlását, és tudomásul vette nagytiszteletű úr bejelentését, amely szerint a gyülekezet előire nem látható kiadásokra fordítható tartaléka 842 892 forint.

Folytatás az 5. oldalon

Folytatás a 4. oldalról (Gyülekezeti élet)

Főgondnok úr arról tájékoztatta a testületet, hogy a XIV. kerületi önkormányzathoz benyújtott pályázatunk nem járt eredménnyel. A kialakuló helyzettel, minthogy az esetleges támogatást a homlokzat és a kapualj felújítására fordítottuk volna, később vet számot a presbitérium.

Július 16-án nyitott a Hős utcai 5 Napos Klub. Azt reméljük, hogy Az egyetlen út című több mint hatvan gyermeket, számos felnőttet foglalkoztató program közelebb segíti a gyülekezethez a Hős utcai közösséget. (Beszámoló a 7-8. oldalon olvasható.)

HÍREK

Rendkívüli helyzet. Az egyházi felsőoktatási intézmények május közepén levelet kaptak Hoffman Rózsa oktatási államtitkártól, amelyben arról tájékoztatta őket, hogy a már lezárt és jóváhagyott 2011-es gazdálkodású évre a kormány visszamenőlegesen módosította a normatíva összegét. Ebből adódóan az intézményeknek különböző mértékű, de nagy összegű fizetési kötelezettségük keletkezett. A Károli Gáspár Református Egyetemnek például 141, a Debreceni Református Hittudományi Egyetemnek 80 millió forint. Az intézkedés rendkívüli helyzetet teremtett, mert az egyszer már elköltött pénzt kell kigazdálkodni a 2012-es költségvetésből. Csakhogy a 2012-es költségvetés is módosul, mert az Orbán-kormány nem egyszeri visszafizetésről döntött, hanem a normatív támogatási rendszer átalakításáról. Ami azt jelenti, hogy a református felsőoktatási intézmények 2012-ben a 13 százalékkal csökkentett 2011-es normatív támogatásnak is csak a 83 százalékát kapják. Közel 700 millió forint kieséséről van szó, amit nem tudni még saját erőből hogyan lehet kigazdálkodni, miközben 2013-ra további csökkenéssel kell számolni. (*reformatus.hu*)

Zsinati ülés. A XIII. zsinati ciklus május 23-án és 24-én Budapesten rendezett tízedik ülése, újdonságként, napirend előtti, hozzászólásokkal kezdődött, majd Bölcskei Gusztáv püspök, a zsinat elnöke köszöntötte a Kálvin János Kiadó jelenlévő egykori és mostani munkatársait – többek között Tarr Kálmán korábbi, Galsi Árpád jelenlegi igazgatót – és méltatta a kiadó húsz éves munkáját. A zsinat sok időt töltött a lelkészek jogállásáról szóló törvénnyel, mint-hogy sokféleképpen változó területről van szó, amelynek működését pontosabban is szabályozni kell. Vitáztak az összeférhetetlenségről, a lelkészi szolgálat szüneteltetésének feltételeiről, a lelkészi képesítés hatályban tartásáról, a lelkészek kötelezettségeiről, tanuláshoz való jogáról, betegellátási jogairól, az őket megillető segélyekről és támogatásokról, továbbá a gyermeket nevelő lelképászorok jogairól.

Folytatás a 6. oldalon

Drága Sion

Varga Lajos Márton

A kőbányai MÁV-lakótelepet a Hungária körút, Salgótarjáni út, és a vasúti töltés közti területen 1894 és 1896 között építették fel a Magyar Államvasutak alkalmazottainak, főként a szomszédos Északi Járműjavító munkásai számára. Huszonhat földszintes ház négy-négy lakással, huszonkét egyemeletes ház nyolc-nyolc lakással, ezekbe a munkavezetők és a tisztviselők költöztek. Ennyi. És igen: a sokszor feltört, bezárt és megint megnyitott bolt, orvosi

lágháborús hősi emlékmű, mellette szomorúfűz, mögötte ácsolt harangláb. Harang nélkül. Helyben vagyunk, a törökőriek MÁV-telepi imaházánál. Eredetéről legendákat mesélnek. Hogy itt nagyon sok református élt volna. Annyi, hogy a lakóteleppel egy időben imaházat kellett nekik építeni. A 85. évében járó Szűcs Ferencné állítja is, őt itt az imaházban keresztelték meg. Ami könnyen lehet, ő ugyanis katolikus, még ha lélekben reformátusnak is tudja magát, ahogy katolikus volt a Kisegítő Kápolna Egyesület 1924-ben templomépítésre szerveződött helyi szerveze-

Az imaház a legkevésbé sem látszik az imádság házának

rendelő, iskola. Ez utóbbit most az Iványi Gábor vezette a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség működteti, ahová rendkívül rossz családi körülmények közt élő, hátrányos helyzetű, főként cigánygyerekek járnak. A házak persze megöregedtek, bozontos bokrok, nagy fák, rácsok mögé bújtak, az utcákon lavórnyi gödrök, világítás alig, nem csoda, ha néptelemek, ember legyen, aki idegen itt eligazodik. Mert, persze, utcanevek sincsenek, a helyrajzi számok olvashatatlanok.

Az egyik sarkon váratlanul kőkereszt a Megfeszítettel, első vi-

te is. Az imaház épületét eredetileg ideiglenes használatra az egyesület kapta a MÁV-tól, amelyben kápolnát nyitott. A vágyott templom Dusek Ede és Horesnyi József tervei alapján, 1931-ben végre felépült, a kápolnát pedig a kőbányai gyülekezet reformátusainak adták, akik a szépen kivitelezett bútortatot megőrizve imaházzá alakították át. Sajnos, erről a kőbányaiak honlapja semmit sem tud. A törökőriek 1958. január elsejével jutottak az imaház birtokába – ahogy azt Balássy András nagytiszteletű úr meg is írta a Törökörben.

Folytatás a 6. oldalon

TÖRÖKÖR 5

A padsorok közt Zelenák Istvánné

Folytatás az 5. oldalról (Drága Sion)

Felújítására Czanik Péter nagytiszteletű úr idejében, a kőbányai önkormányzat indítványára és pénzéből került sor 2000-ben. Szabó István gondnok úr könyvei és emlékezete szerint az imaház 2005. június 5.-én nyílt meg. Aztán még ez esztendőben be is zárták. December 4-től 2007. május 27-ig nem tartottak benne istentiszteletet. Akkor használatba vették, mert a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség megigényelte.

Az imaház a legkevésbé sem látszik az imádság házának. A bejáratig néhány lépcső vezet fel, mintegy emelve az embert. A templomtérbe oldalról lépünk be, hogy azonnal

meg is álljunk. Az ellentét kint és bent között nagyobb nem is lehetne. Ez itt vitathatatlanul Isten háza. Mégis az. Elrendezése az igehirdetésre és a sákramentumokra összpontosít, ahogy kell. Az egész súlyosan egyszerű, komoly, és ugyanakkor meghittén ismerős. Jó itt lenni. A hossz tengelyen a templomtér végében a fehér falak közt magasodik a szószék, az igehirdetés helye. Előtte, ugyancsak a hossz tengelyen áll az Úrasztala, körülötte egy nagyobb, a szentségek kiszolgáltatásához elegendő térrel. A szószék mellett jobbról és balról egy-egy, a gyülekezettel szembenéző pad, amolyan presbyterium (az előjárók elkülönített helye).

Folytatás a 7. oldalon

Érezni az imaházban valami kis szomorúságot, elhagyatottságot

6 TÖRÖKÖR

Folytatás az 5. oldalról (Hírek)

A nap kiemelkedő témája, a Heidelbergi Káté új fordításának megvitatása volt, azon belül is a káté nyolcvanadik kérdés szövege. A javaslat szerint a katolikus misét bálványimádásnak minősítő mondat csak zárójelben került volna be a szövegbe. A Zsinat számos hozzászólás után végül 17 igen és 57 nem szavazattal nem fogadta el a határozati javaslatot. A vitatott mondat nem kerül zárójelbe, és nem kap külön magyarázatot. A fordítás ezután a Generális Konvent elé kerül, és ha minden részegyház jóváhagyja, akkor 2013-ban, a Heidelbergi Káté megjelenésének 450. évfordulóján, közös Zsinaton fogadhatja el a Magyar Református Egyház hitvallási iratának. Helyet kapott a Reformátusok Lapja átalakítása is. A Zsinat úgy határozott, hogy a hetilap legyen önálló jogi személyiség, bővüljön színes tévéműsorral (ami miatt az ára emelkedni fog), bővüljön tartalmi kínálata, kapjanak nagyobb hangsúlyt a református közösség egészét érintő kérdések és szenteljen nagyobb teret a publicisztikának is. (reformatus.hu)

Zárónyilatkozat. Törekedni az összefogásra címmel adta közre zárónyilatkozatát a Generális Konvent. A Kárpát-medencei magyar református egyházak, egyházkerületek, és egyházmegyék tanácskozó testülete sorrendben hetedik ülését Szombathelyen tartotta 2012. június 19-én és 20-án. A Konvent beszámolókat hallgatott meg a magyar református egység elmúlt egy esztendei eseményeiről, a bizottságok és különböző testületek munkájáról, valamint a közös költségvetés 2011. évi eredményéről és 2012. évi tervezetéről. Köszönettel vette a Liturgiai Bizottság több éves munkája nyomán formálódó közös istentiszteleti példatár munkálatainak előrehaladásáról szóló beszámolót. A Heidelbergi Káté megjelenésének 450. évfordulója alkalmából a Generális Konvent 2013 júniusára összehívja a Magyar Református Egyház Zsinatát, amelynek napirendjén a Káté most elkészült új magyar szövegének elfogadása és a közös alkotmány néhány ponton szükségessé vált módosítása szerepel. A Generális Konvent némi meglepetésre úgy határozott, hogy június 4-ét, a Nemzeti Összetartozás Napját mégis felveszi a magyar reformátusok számára javasolt jeles napok sorába. A Konvent kéri a gyülekezeteket, hogy a presbitériumok döntése alapján harangozzanak mind május 22-én, a Magyar Református Egység, mind június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján. A Konvent közössége Isten iránti hálaadással osztozott a Dunántúli Református Egyházkerület 400 éves fennállásának megünneplésében Kőrmend városában. A Generális Konvent közössége arra buzdítja a Kárpát-medence magyarságát, hogy a rövid távú politikai érdekek miatt létrejött belső és külső megosztottság ellenére törekedjen az összefogásra és a közösségben megtapasztalható összetartozás megélésére. (reformatus.hu)

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás a 6. oldalról (Hírek)

Fesztivál. Június 29-e és július 1-je között Székesfehérvárott Református Egyházi Napok Dunántúl címmel rendezett fesztivált a Dunántúli Egyházkerület. A REND-et 2004 óta két évente tartják, mindig más-más helyszínen. 2004-ben Győrött, 2006-ban Kaposváron, 2008-ban Komáromban, 2010-ben Pápan. Az ideit, az egyházkerület 400 éves fennállását ünneplő események egyikének szánták. „Szeretnénk megszólítani a ma emberét Jézus Krisztus evangéliumával, amely ma is közösségteremtő, gyógyító, rendet teremtő nagyhatalom, a nagyvárosi elidegenedésben” – nyilatkozta Steinbach József, az egyházkerület püspöke. A fesztivál mottója: „Ti vagytok a föld sója” (Mt 5,13). Erről hallhattak az érdeklődők különböző előadásokon, fórumbeszélgetéseken például Steinbach József és Szarka István, az evangélikus zsinat lelkészi alelnöke részvételével. Mindezek mellett számos program bontotta ki és aktualizálta a főtema teológiai, egyházi, társadalmi, etikai összetevőit. Hírességek vallottak arról, hogyan lettek hívő keresztyének, illetve mit jelent számukra hitvalló emberként élni a mindennapokban. Egyházi és közéleti személyiségek, vezetők, köztük az ország egyik legismertebb igehirdetője és könyvírója, Cseri Kálmán szerepelt a felkért előadók gazdag listáján. Számos egyházi és világi személyiség, együttes előadásai közül választhattak a fesztiválözökök. Fellépett a Bolyki Brothers, a Ghymes, a Republic, Pitti Katalin, Pálúr János, Teleki Miklós. Nagy sikerű énekkari találkozót is tartottak. A Miénk a színpad című színjátéksorozat református iskolások tehetségét mutatta meg a fesztivál résztvevőinek. Az érdeklődők a Református utcán bepillanthattak a szeretetszolgálat, a család- és idősgondozás, drog- és repülőtéri misszió életébe, itt jelentek meg a könyvkiadók, a zenei fesztivál és cigánymisszió képviselői. Külön dimenziót nyitottak az istentiszteletek, az áhítatok és lelki gondozói beszélgetések. (rend.hu)

Református Énekek XI. Június 30-án ismét a Művészetek Palotája Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermében zajlott le a Kárpát-medencei egyesített református kórus hagyományos hangversenye. A magyarországi énekkarok mellett jelen voltak a felvidéki Kassa és Léva, a kárpátaljai Ungvár, az erdélyi Kézdivásárhely, a partiumi Nagyvárad, a délvidéki Torontálvásárhely, de még a cseh főváros, Prága magyar reformátusainak képviselői is. A hangversenyt ifj. Szotyori Nagy Gábor kísérte orgonán, vezényelt Arany János, Berkesi Sándor, Cseri Zsófia és Hartyányi Judit karnagy. A koncerten igeolvasással Varga Mihály tárcanélküli miniszter, áldáskérésrel Csúry István királyhágomelléki püspök szolgált. (rzf.reformatus.hu)

Folytatás a 6. oldalról (Drága Sion)

A szószékkel szemben a hossz-
tengely két oldalán a két faragás-
sal díszített padosor, s a terem má-
sik végében, a szószékre fölnező
gyülekezeti tagok mögött a meg-
emelt, a karzat funkcióját betöltő
katedrán a harmónium. A terem-
re három szép osztatú ablak ont-
ja a fényt, kiemelve vonalak, ívek,
tömegek, arányok, hangsúlyok
egyensúlyát. Az atmoszféra ha-
sonlíthatatlan.

Könnyű elképzelni a padosorok-
ban nyolcvan embert – mert leg-
alább ennyien elférnének itt, noha
Szabó István gondnok úr, vagy a
mindenkit ismerő, istentisztele-

tek után mindenkit szeretetven-
dégséggel váró Zelenák Istvánné
szerint egy-egy alkalommal tu-
catnyinál ritkán voltak és vannak
többen. S ők is a korosabbak kö-
zül valók, java részük pedig nem is
református. Talán ezért érezni az
imaházban mégis valami kis szo-
morúságot, elhagyatottságot. El-
hatalmasodó csöndet. Hogy nincs
élő gyülekezete. Nincs harang se,
ellopták, és néma a harmónium,
mert az 1999 telén történt betörés
után ugyan idehozták a cserére
érett Százados útit, de ki szólaltat-
ná meg? És meddig lesz, ha lesz,
aki hangos énekkel bíztathatna,
hogy „Ne csüggedj el kicsiny se-
reg”, s hogy „Térj magadhoz drága
Sion”? Most hatan fohászkodtunk.

Szabadtéri evangélizáció

5 Napos Klub a Hős utcában

Varró Anita

A Törökőri Református Gyü-
lekezet és a békésszentandrasi
lelkész, Dobos Ágoston kezde-
ményezésére július 16-20 között
5 Napos Klub címmel izgalmas
programban vehettek részt a Hős
utcai lakótelep roma gyermekei.
A misszió, amely több mint két
éve indult meg a helyi roma la-
kosság között, idén nyáron egy új
programmal bővült. Hála az Úr-
nak, aki lebontja a falakat a nem-
zetiségbeli különbségek között,
több mint tíz munkatárs és gyüle-
kezeti tag fáradozott azon, hogy a
Hős utcai gyermekekhez is eljus-
son az evangélium. Balássy And-
rás, a gyülekezet lekipásztora
és felesége, Hajnalka vállalták a
házigazda szerepét, de a tisztele-
tes úr a helyszínen is erősítette a
szolgáló csapatot.

Mi is az az 5 Napos Klub? Sza-
badtéri evangélizáló program
gyermekek számára, mely öt na-
pon keresztül folyik egy központi
téma köré szervezve. A magyar-
országi VISZ (Vasárnapi Iskolai
Szövetség) által összeállított idei
program Az egyetlen út címet vi-

seli. Jézus Krisztus maga mond-
ja: „Én vagyok az út, az igazság
és az élet. Senki sem mehet az
atyához, csakis én általam.” (Ján.
14,6). A gyermekeknek ugyanúgy
szükségük van arra, hogy meg-
találják az Istenhez vezető utat,
hiszen ők is bűnösök, eredendő-
en azok, de képesek a hitre és,
hogy befogadják a szívükbe az
Igét. Pistainé Kelemen Éva, VISZ
munkatárs hatékony szervezésé-
vel és tapasztalatával irányította
a csapat munkáját. Ebben részt
vettek a Hős utcai misszió meg-
szokott személyiségei: Dobos
Ágoston, lekipásztor, Kerekes
Péter és jómagam, valamint az
Isten kegyelméből minden napra
kirendelt segítők: Szabó Ivett,
az ÖDE Programiroda önkéntese,
Biczó Dénes, Horváth Tünde te-
ológus.

Hétfőtől kezdve minden nap 17
órától hangzottak el a bibliai tör-
ténetek, aranymondások, énekek,
játékok. A gyermekek „útlevelet”
kaptak, melybe szorgalmasan
gyűjthették a „kilóméternek” ne-
vezett jutalompontokat a részvé-
telért, a megtanult igeversekért
és a „különleges feladatokért”.

Folytatás a 8. oldalon

TÖRÖKŐR 7

A gyermekeknek is szükségük van arra, hogy megtalálják az Istenhez vezető utat

Folytatás a 7. oldalról
(Szabadtéri evangélizáció)

Bár az első nap még meg kellett küzdjünk az elfogadásért, később napról-napra láthattuk a változást. Egyre többen gyűltek körénk kortól és nemtől függetlenül. Nemcsak a gyerekek, de a felnőttek is izgatottan várták, mivel készülünk az adott napokon. Csütörtök este különleges meglepetésben volt részük az ott lakóknak: a Romano Glaszo roma zenekar szabadtéri fellépését láthatták és hallhatták Lakatos György vezetésével, akik szerb, orosz, francia és magyar cigány dalokat játszottak. Ezen a napon tiszteltek meg bennünket a keresztény

”

Én is hálával gondolok vissza erre a hétre, mert láthattam a gyermekeken és a felnőtteken az örömet, hogy vannak, akik velük is törődnek, láttam az izgatottságot, mellyel a megtanult igeverseket mondták fel, és érezhettem az öleléseket, melyekkel kérték, hogy jöjjünk még a következő héten is!

8 TÖRÖKŐR

média képviselői, a Parókia keresztény portál és a Reformátusok Lapja újságírói is.

A pénteki, záró alkalom végére több mint hatvan gyermek neve került fel a résztvevők listájára. Akik az utolsó napon jelen voltak, az együtt töltött időt idéző ajándékokkal távozhattak. Olyan gyermeklapokat, színezőseket, matricákat kaptak, melyek arra emlékeztetik majd őket, hogy Isten kegyelme és szeretete hozzájuk is elér, még a Hős utcai szegénység közepébe is.

A szolgálatból visszatérőket minden nap egy-egy gyülekezeti tag várta meleg vacsorával. E mellett folyt a napi események megbeszélése és a hálaadás az erőért, kitartásért és szeretetért, amit napról-napra kirendelt nekünk a munkához az Úr.

Én is hálával gondolok vissza erre a hétre, mert láthattam a gyermekeken és a felnőtteken az örömet, hogy vannak, akik velük is törődnek, láttam az izgatottságot, mellyel a megtanult igeverseket mondták fel, és érezhettem az öleléseket, melyekkel kérték, hogy jöjjünk még a következő héten is! Hiszem, hogy hittel, kitartással és az Úr kegyelméből elérhető, amit az egyik ifjúsági énekünk tanít: „Nemzetek, népek, ifjak és vének, imádjanak Mindenhatót!”

ALKALMAINK

Hetente

Istentisztelet, vasárnap 10.00

További alkalmaink

MÁV-telepi istentiszteletek:

aug. 5. vasárnap, 16.00

aug. 26. vasárnap, 16.00

szept. 2. vasárnap, 16.00

szept. 30. vasárnap, 16.00

Gyülekezeti délután

szeptember 9. vasárnap 16.00

Lelkészi fogadóóra

csütörtök 15.00-17.00

A fenti időpontban – a lehetőségekhez mérten – mindig igyekszünk rendelkezésre állni. További időpontok telefonon egyeztetethetők.

Lelkipásztor: Balássy András

telefon: 333-1942

mobil: +36-30-638-4719

email: torokorpeszak.hu

honlap: www.torokor.hu

IMPRESSZUM

TÖRÖKŐR

2012. augusztus

A Budapest-Törökőri Református Egyházközség lapja. Kiadja a Presbitérium. Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:

Balássy András
Barabás Ildikó
Barnovszkiné Jenei Ibolya
Dr. Nagy Sándor
Dr. Nagy Sándorné
Varga Lajos Márton
Varró Anita